

[Landbrugsministeren.]

endnu et Mærke med Gyldighed til 15. Januar 1948. Derudover vil der i hvert Fald blive frigivet 4 Mærker, og hvis de foretagne Køb bliver effektueret, skulde der være Mulighed for ikke blot 4, men 5 Mærker, som alle tænkes uddelt i denne Vintersæson.

Desværre har man først ret sent fra Argentina faaet Meddelelse om, at de købte Varer nu kunde afskibes, og som Følge af Tonnagemangel vil Indførselen blive forsinket, saa det næste Mærke til Køb af Foderkager først vil kunne ventes i første Halvdel af Februar 1948. Derefter vil de andre Mærker komme regelmæssigt. Hvis Afskibninger finder Sted, vil man sikkert kunne regne med disse.

Hvad jeg her har sagt, er allerede sidste Søndag udsendt i Radioen til Landbruget, for at man kan være klar over, hvordan Forholdet ligger, saa godt man overhovedet kan give Besked.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensens Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart vedrørende Beparelser i Benzinforbruget skal jeg lade udgaa paa Grund af Handelsministerens Sygdom.

Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Steen til Justitsministeren og er saalydende:

Har Borgere, som under Landets Besættelse af det danske Politi blev opfordret til at aflevere deres Vaaben, faaet disse tilbageleveret eller erstattet? Og i Tilfælde, hvor det ikke maatte være sket, hvorledes skal vedkommende da forholde sig for at faa sit Vaaben udleveret eller erstattet?

Steen: Jeg har i de forløbne Aar modtaget mange Henvendelser om dette Spørgsmaal, over for hvilket det er mit Indtryk at der i Befolkningen hersker megen Uklarhed. Flere af disse Henvendelser har efterhaanden antaget en saadan Form, at de vidner om, at de paagældende føler sig meget daarligt behandlet, for nogles Vedkommende endog krænkede i deres Retsopfattelse. Jeg gaar ud fra, at vi her i Tinget er enige om,

at det er meget beklageligt, naar dette sker, og at der ikke bør bestaa noget Forhold, paa hvilket Lovgivning og Administration har Indflydelse, der kan danne noget rimeligt Grundlag derfor. Jeg har derfor med mit Spørgsmaal ønsket at bede den højtærede Minister gøre Rede derfor.

Justitsministeren (Busch-Jensen): En stor Del af de Vaaben, der afleveredes til Politiet, er senere beslagnet af Besættelsesmagten og derefter gaaet tabt. Det er usikkert, om Staten er erstatningspligtig for de paagældende Vaaben, men dette Spørgsmaal er en Del af det mere omfattende Spørgsmaal, om Staten, selv om den ikke har nogen juridisk Pligt dertil, bør yde en Billighedserstatning for Skade, der er lidt under Besættelsen, og som ikke omfattes af Krigsforsikringslovgivningen. Dette Spørgsmaal har været behandlet i et Udvalg, som Finansministeriet nedsatte i Januar 1946. Udvalget har afgivet Betænkning 1. September 1947. Det er meddelt mig, at den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet efter Vedtagelse paa et Ministermøde i den forrige Regering er henvist til Finansministeriet, og at Finansministeriet endnu ikke har kunnet træffe Afgørelse i Sagen.

Som Følge af det, jeg her har oplyst, har Behandlingen af Erstatningsandragender, som er indsendt til Justitsministeriet, maattet stilles i Bero, og de Vaabenejere, der kunde paatænke at rejse Krav om Erstatning, men endnu ikke har gjort det, bør afvente Afgørelsen fra Finansministeriet, da Andragender ikke kan have noget Formaal, hvis Afgørelsen bliver, at der ikke gives Erstatning.

Steen: Sidste Gang, Spørgsmaalet mig bekendt blev rejst her i Tinget, var 5. November 1946, da det blev rejst af det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen, og der blev da givet Offentligheden den Oplysning, at Spørgsmaalet nu var oversendt til Finansministeriet, men den daværende Justitsminister tilføjede, at Afgørelsen ikke vilde lade vente længe paa sig. Nu er der gaaet over et Aar, og Afgørelsen er stadig ikke faldet.

Den højtærede Justitsminister svarede, at det er usikkert, om Staten har nogen Erstatningspligt. Det er muligt, at det gælder Jurister, men hos mig og almindelige